ORBIT SOUL

Vol.5, 4. årgang, januar 2022

Digtere

Side 5 - Nicoline Christensen
Side 10 - Ingvar SodaBark
Side 13 - Marietta Eisner
Side 15 - Andy Eisner
Side 17 - Hverdagspoet Rasmus Thyrring
Side 24 - Bolette Borg
Side 27 - Vibe Sophia Bjerremand
Side 31 - Anni Birgit Sørensen
Side 39 - Niels Østergaard
Side 58 - Jopie von Horn
Side 62 - Helle Lenschow
Side 64 - Birthe Aela Faarvang
Side 67 - Michael Nerup Rieck
Side 69 - Nete Krøll
Side 71 - Sean Ryan Bjerremand
Side 76 - Johnny Frederiksen
Side 78 - Mikkel Grøn

Satire:

Side 37 - Poul Holmskov Schlüter, Jr.

Anmeldelser:

Side 42 - Lars Høgh "Der er antal på alt"
Side 43 - Nete Krøll ' Naturens væld'
Side 45 - Mohammad Ayoub "Jeg bliver kun dansker hvis jeg griber ordet"
Side 46 - Niels Østergaard "Heading for the final destination"

Bonusmateriale:

Side 81-86 videoer med Majbrit Hjelmsbo, Anne-Dorthe Rohde og Niels Østergaard

Fotos og grafik: Sean Ryan Bjerremand

Copyright: Alle copyrightrettigheder tilkommer kunstnerne

Forord

Jeg vil gøre noget, der ikke ligefrem er kendt for at være min spidskompetence - fatte mig i korthed...

Siden det gode skib Orbit Soul blev stiftet på et pizzeria i Århus, er magasinet udkommet fem gange. Tak til alle jer, der har været med på rejsen.

Jeg håber, at du vil få lige så megen glæde af at læse dette femte nummer, som jeg har haft af at lave det.

Knus og mange møs

Den Gl. Redacteur

Kolofon

Orbit Soul er et e-baseret tidsskrift, der søger at kombinere genrer inden for prosa, noveller, poesi og fotokunst og skabe en totaloplevelse. Anmeldelser og artikler bringes også gerne.

Orbit Soul udgives og produceres af Sean Ryan Bjerremand.

Orbit Soul er e-baseret og udgives på www.orbitsoul.dk og issuu.com/orbitsoul

Redaktør: Sean Ryan Bjerremand (ansv.)
Art director: Sean Ryan Bjerremand

Kontakt:

Orbit Soul v/Sean Ryan Bjerremand
Æblets Kvarter 54b
2990 Nivå

Email: sean@orbitsoul.dk
Mobil: 29313332

ISSN: 2596-7185

Nicoline Christensen

Fagforening

Jeg burde have en fagforening
Så jeg kunne kræve bedre vilkår for mig selv
Jeg har ikke holdt en pause i flere uger
Jeg har fået at vide
At jeg ikke kan få kompensation fra en stresssygemelding
Af mig selv

Jeg har taget rygepauser på amf
For at nå det hele
Jeg har blandet coke i morgenkaffen
Og drukket den med 120 km/t
Det´effektivisering

At drikke øl med de store drenge
Så går det hele dobbelt så hurtigt
Dobbelt så fuld på den halve tid
Sover dobbelt så tungt
Og dobbelt så dårligt
I min alkoholsøvn
Spiser dobbelt så lidt
Får en diagnose
'Hurtigere, hurtigere, hurtigere !'
Skriger jeg ad mig selv

Lev mere!
Men lev for mindre
Ready, set, go !
Laver hovedspringshandling ud af min seng om morgenen
Ind i hamsterhjulet
Trædemøllen
Ned og træde på træningscyklen
Jeg bliver powerløfter, hurtigløber

Det er jeg fandme nødt til
Hvis jeg ikke er hurtig nok
Får alle de andre guldstjernen
Eller værre endnu
Så er jeg et skridt bagud

Squatter mod samfundets byrde på skuldrene
Får bubble butt i bobbeløkonomien
Flygtigt, før boblen sprænger
Og vi skal være med på noget nyt
Ny mode, ny diæt, ny livsfilosofi
Vender hovedet på et sekund
Det´effektivisering

Vækst og gror under sklerotiske forhold
Det skal være stor, større, størst
God, bedre, bedst
Jeg skal være alle superlativer
Og slet ikke være andet end et tandhjul
Falde fra hinanden
Før jeg falder sammen
Før jeg kan nå at falde ned på puden om aftenen
Og drømme om, at jeg ikke er god nok
Eller bliver god nok
Nogensinde

Jeg bliver lockoutet
Før jeg kan nå at strejke
Bliver knockoutet
Opsadasse lille skat
Og så får man en lussing
Så man selv kan lære at rejse sig op
Det´effektivisering
Det er selvforsynende, selvskadende selvtyranni

Den heldigste generation nogensinde!

I kalder os den heldigste generation nogensinde
Ja, vi er den heldigste generation nogensinde
det så heldigt at være generationen efter jer
for,
vi er generationen, der voksede op på frygten over 9/11
på linie med frygten for, at der var e-numre i vores morgenmad
vi er generationen, der voksede op på reality-tv og
institutionaliseret selvhad
vi er de heldigste fremtidshelte, der kommer til at hente jer
fra plejehjem
vi er så heldige, at vi får lov at løfte hele ældrebyrden

Vi er generationen, der voksede op på bankkrak, finanskrise,
klimakrise, verdenskrise og udsigt til tredje verdenskrig
vi er generationen, der voksede op i frygten for immigranter
dem, der vandrer til asylcentre, og bare venter på at blive udvist igen
venter på at blive nægtet familiesammenføring og
basale menneskerettigheder

Vi er generationen, hvor kampen mod terror var
daglig sang i vore ører
fordi hvid, overlegen mand synes at vestligt demokrati er noget
man kunne påføre, på alle kulturer, påtvinge alle mennesker
På lige fod!
Det er demokrati!
Vi er generationen, der så udviklingen i det arabiske forår
efter Disney-sjov
vi så fascismens indtog
og neonazister forklædt som 'bare' højreorienterede
det var noget vi godtog

Vi er generationen, hvor hvidvask ikke foregår på 60 grader
men som et tillidsbrud transmitteret på nationalt tv

vi er generationen, hvor socialstyrelsen tager fra de fattige og
giver til de rigere
og de rigere bliver rigere og rigere
Sociale ydelser falder, mens priserne på dagligt brød stiger og stiger
og vandet stiger og stiger samt drivhusgasser i atmosfæren
og vi skal fikse problemet ved at skære i vores kødforbrug
og så skal vi glemme alt om de 10 firmaer, der udleder 70 % af den
samlede CO2
Vi er generationen, der ser en bagkant på vores eksistens
som ikke er den naturlige død
vi er generationen, der lever i konstant frygt
vi er generationen, der er systematisk undertrykt
vi er generationen, der accepterer alt i foragt
Vi er generationen
der lever, knapt nok
vi er generationen
der lever for at feje den forriges lort op
vi er generationen
der er dømt til at fejle
Vi er den heldigste generation nogensinde
Vi er bare så heldige!

Ingvar SodaBark

Min krop er en campingvogn fra 1986

Min krop er en campingvogn fra 1986
Den har rejst igennem mørke kløfter i Tjernobyl og
Sankt Petersborg og over og under Europabroen
på grænsen af det menneskelige sind
og hjem igen med en pose vingummibamser
det betyder ikke så meget at den ligner noget der er løgn
så længe den vedligeholdes af det der er sandt
Jeg tror og håber på at
min næste campingvogn bliver af så slidstærkt materiale
at jeg aldrig behøver
udskifte den igen nogensinde

Streaming/dreaming

Af Netflix blev jeg fra min sofa
ført ud i ørkenen i
40 dage og 40 nætter fordi min
internetforbindelse var ustabil
Jeg kom ud til folk der levede i
naturen
helt naturligt
Helt naturligt fik det mig til at
føle at det er mig der er udenfor
og at det civile måske bare er en
botox-persona

I begyndelsen

I begyndelsen var der minimalisme
Én lov, én hensigt, én et
Så kom tvivl og støj
Spørgsmål og strid
Løgn og død
Selvværd
Grå hår

Jeg er ikke ved at blive gammel
Tværtimod vælger jeg at prøve
At være barn igen; babymand
Ingen ble og sut og grød igen
Bare tilbage til det enkle
Jeg er ikke voksen for
Det at være rigtig voksen
Handler om at huske
Jeg altid vil ligge her
Gylpende, rallende
Afhængig af
Far

I begyndelsen var der minimalisme
Den er aldrig forsvundet
Den gemmer sig bare
Bag støjen

Marietta Eisner

Jeg nød en solsort og en
lille musvit
der satte sig her på mig
havestakit
først senere så jeg
de klatter der var skidt

Da jeg hørte en trille oppe mod sky
var jeg atter tilbage i barndommens by
det var ude på landet, jeg duften fornemmer
mens dovent jeg mig i en høstak gemmer.

Jeg kan høre lærken der hænger og synger,
og se hvordan kornet det bølger og gynger,
det dufter af hø og sommervarme
som favner mig blidt i kærlige arme.

At sanse og leve et øjeblik
det blev til et varigt minde, jeg fik!

Tænk hvor utroligt! en dag jeg har fri
bestråler solen min havesti
Jeg skynder mig ind for at klæde mig rigtigt
og smører mig ind, for det er jo vigtigt
jeg slænger mig hen i min solbluse ny
og så går for solen - en kæmpesky!

Andy Eisner

At købe hynder til en solseng det er ikke nemt
Nej jeg vil sige direkte slemt
Vi har prøvet ca 1000 madrasser
Men der er ingen der passer
Mange gode tilbud passerer, nej hvor synd
Hun siger "den der er jo alt for tynd"
Men nu har jeg endelig fået færten:
Jeg er gift med prinsessen på ærten

Hverdagspoet Rasmus Thyrring

AT TÆLLE DRÅBER I KAFFEMASKINEN

der er bare en af de der dage
hvor minuttallene langs urets digitale display
sløver sig hen i sneglefart
at man mærker et opbrud
i tid og rum

det er den der sælsomme følelse
hvor man med et kan tælle
hvert enkelt nyt gråt hår
der er kommet
uden at tiden syntes
at have fulgt med
i slipstrømmen
af ingenting

og så er det bare en af de dage
hvor det at tælle dråber i kaffemaskinen virker
som den eneste fritidsaktivitet
der næsten når et sportsligt niveau
der burde optages som en helt ny
olympisk disciplin

hvor man kan blive Danmarksmester
Europamester og Verdensmester
i optælling af kaffedråber

dog hvor espressomaskinen er undtaget
for ikke at blive godkendt i dopingkontrollen

og mens lugten rister i næseborene
og mens dråbernes tikken går i rytmespil
og mens grumset viger pladsen
for det kogte vand i kedlen

en cirkuleret filtrering ikke engang Fanden
kunne have udtænkt sig bedre
når man til det punkt
hvor det at tælle dråber i kaffemaskinen
stiller de første af de vigtigste
af livets trivielle spørgsmål
man ikke selv kender svaret på
på forhånd
“bruger jeg mælk og sukker?”

CORONA-DATE

når vi mødes på den anden side er
den dag hvor Skype er gået ned
men det gør ingenting
da vi igen er ude

vi finder en café
hvor der lige er plads til os
da vi har bestilt bord
tre uger i forvejen
så tjenerne kan måle
den helt rigtige afstand
mellem os og andre

vi bliver budt indenfor
med vores navne
sygesikring
bestillingsnummer alt
parat for at bekræfte
at vi er dem vi er
siden det kan være svært
at gennemskue bag masken

og vi nyder en fantastisk middag
fremstillet i et ekstra sterilt køkken
og går uden om specialiteter som
Chauve-souris des Wuhannes

og senere skal der danses
og jeg har husket målebånd
da vi aldrig kan vide
om smitten også ønsker
lidt action i nat

så vi danser på afstand
så vi husker det
vores forældre har lært os
om kunsten i line dance

en aften går på hæl
og vi siger godnat til hinanden
og vi giver et nik
og vi spritter af
inden vi føler os på nippet
til at kysse gennem et mundbind

men vi stopper os selv
og nøjes med et enkelt
farvelpuf med skoen

og når vi kommer hjem
sætter vi os til at geninstallere Skype
i håbet om mere nærvær
til vores næste date

MÆLK

og det her er bare en af de dage
hvor en enkelt tur ned til købmanden
for alvor sætter tankerne i gang
som små hurtige lynnedslag
der vibrerer rundt i tankernes
hvirvlende vrimlen

når man står nede i mejeriafdelingen
og skal vælge den næste karton mælk
og pludselig er det hele bare én stor panisk jungle

og man vil jo gerne have sødmælk
men man bliver angst for unødvendige kalorietilskud

og man har ikke rigtigt forstået den dybere forskel
mellem letmælk og minimælk
medmindre man går i dybden
og skimter alle de mange decimalprocenter
som vi til dagligt ikke går så højt op i

og man synes at skummetmælk hører fortiden til
fra den gang verden var mindre grå men mere brun
og man levede i kollektiver
og man alligevel alle bare
VAR ens til deling af den skide
mælkekarton

og man har ikke rigtig lyst til surmælk
fordi man helst vil se tingene fra den lyse side

og så er det
man forvilder sig videre
gennem mejeriafdelingens
iskolde junglekasse
til man pludselig er havnet
i flødens og yoghurtens land

og før eller siden
går det op for en
at man har spildt sin tid
fordi man er akut laktoseintolerant
og har brug for et kærligt ord fra en voksen
der kan guide os hen til
sojamælkens
salige
salut

Bolette Borg

Corona sommer 2020

Kære Mr. X

Drømmen i nat bragte dig,
i min nathat.

Jeg kom cyklende i snevejr.
En trappe hang over denne hvide snestrand.
Du sad på trappen uden sang.

En forvildet puddelhund fór rundt tatoveret med et kvadratisk brandsår på dens ryg.

Fremkaldte afbrændte Corona-billeder,
som på min hornhinde binder.

Den var Arrig og bidende,
min hånd var vridende.

Du sad på trappen og ventede.

Vred min hånd fra hunden løs,
som en forbidt tøs.

Gik op sagde hej,
noget i dig sagde hej.

Hentede dig ned ad trappen,
trak af mit kyssebind.

Bevægende mig ud af min Corona-zone,
ind i din fløjsbløde læbetrone.

Men en rygsans var ikke i glans,
men dissonans.

Som Snemand Frost og Frk. Tø
stod vi i denne kysse-sø.

Svømmede i Corona-glæder,
mærket af bølger af fortidens flænger,
der i svulpet hænger.

Surfing wind surfing,
grib den gamle flænge
og lad vinden hænge på kysset sejl.

Grib den leg,
der viser vej.

Ingen ved, hvor vi to vil finde kærlighedens bro,
men jeg vover at tro,
at noget i mig er begyndt at gro.

Tør ikke tro,
tænk om det er en dårlig bro,
hvor jeg ryger væk,
fra den sande tro.

Kun tiden viser om dissonans og resonans
finder den sande sans og griber en dans.

Vibe Sophia Bjerremand

Lommepoeten

Knudsen var en stille mand,som levede gennem sin poesi. Ja en rigtig lommepoet. Hver aften satte han sig til rette ved bordet og fattede pen og papir. Den ene side efter den anden blev fyldt med de smukkeste ord og poetiske vendinger. Og når Knudsen læste dem højt svævede de gennem rummet som elskovsserenader fra en svunden tid.
Når aftenen gik på hæld lagde Knudsen de fint skrevne sider i en skuffe, for alt var skrevet til Knudsens ører alene.
Indtil en aften hvor Knudsen blev inviteret til en aften med ligesindede, en aften i ordenes tegn. Ordgøglere og andre poeter fremsagde med største sikkerhed og professionalisme de smukkeste og sørgeligste tekster Knudsen nogensinde havde hørt.
Men Knudsen tog en dyb, dyb indånding og fremsagde to af sine skuffedigte og alle lyttede, og ros blev det også til. Da Knudsen træt men glad drog hjem, vidste han at nu var han ikke længere en lommepoet, men en hørt poet.

Alene, altid alene...

Det burde være noget jeg var blevet vant til
Da årene er gået i ensomhedens tegn, at være forladt, alene.

Den evige følgesvend, som kun ses i skyggerne.
Alt overskyggende og alt opslugende, i perioder og næsten
dagligt i andre.

Tårerne der løber stille ned ad min kind, de dystre tankers afsløring,
som mørke regnskyer der driver forbi på en blå himmel.

Ensomheden som føles stærkest sammen med andre, det ubærlige
fællesskab, som jeg savner og hader.

"PTSD er ikke et tegn på svaghed, men et tegn på, at du har været
stærk for længe" - siger de kloge.

Mon de ved hvordan det føles ikke længere at kunne være sig selv ?
Ikke længere at kunne rumme...

Du er hjælpen, når de mørke tanker og indre monster overvælder mig,
din ro og kærlighed holder dem stangen.

Den indre gråd, tårerne bag hvert blink, bekæmpes med kys og kærtegn.

De søvnløse nætter i dine arme, og følelsen af at sammen med dig
- skal det hele nok gå.

I don´t hate you, but....

I don´t hate you but I can´t forgive you. You left me in thousand pieces - both heart, body and soul.
You used me and through me away when I no longer had a purpose. Maybe you loved me once ? Or maybe not. I was young and naive - believed in forever after. In you, in us.
I don´t hate you but I can´t forgive you.
You once were the love of my life - the one who made me happy. Before you slowly broke me down, to a shadow of what I had been. I stood by you in difficult times and supported you in your weakness. But you left me alone with the mess you created - with no strength or self esteem.
I don´t hate you but I can´t forgive you.
I know you ain´t worth my tears and I have fought hard to let you go. But I will no longer let you control my life. I am worth loving and I do still believe in forever after but not with you or us.
I don´t hate you but I can´t forgive you.

Anni Birgit Sørensen

Fortvivlet uro
vandrer håbet da alene
uden hjertets greb...

HÅBETS LANTERNE

I smertens natsorte mørkedyb
lyser håbets lanterne stærkt
brister og får englevinger

MØRKESVIND.

Nattens mørke
oplyst i fuldmånens skær.
Spøgelsesagtigt
uvirkeligt
som i drømme.
Lysende klart
ser du
med åbne øjne
dagvågen
en morgen blive til.
Indlysende fornuftigt
forsvinder
tvivlen
som dug for solen.

HJERTERFRI.

Lænker brydes,
når hjertet tydes.

CENSORED

Af hensyn til redaktørens svigermor er dette digt blevet bortcensureret!!!!

Orbit Souls satireredaktion præsenterer:
Poul Holmskov Schlüter, Jr.

Det var et sorgens budskab, der mødte den danske befolkning i by og på land, da min højtelskede Fader, vores STATSMINISTER gennem næsten 40 år, sov ind i den nådige død, og stor sorg har ramt os alle. Men størst er sorgen for vores Moder, Fru 1, og for vores højtelskede Faders ægte og uægte børn, børnebørn og oldebørn.

Jeg vil nu fortælle om min Fader og om den visdom, han gav videre til mig. Den, der kender sine egne rødder, ved også hvor han skal gå hen. Og jeg må sige: Til gavn og glæde for Danmark.

Måtte den tillid, som De viste min højtelskede Fader også komme mig til gode. Det beder jeg om. På denne måde kan Danmark leve videre efter den visdom som Danmark besidder fra forfædrene.

Da vil Danmark være som en kongeørn,
der spreder sine vinger
og hylder Dannebrog gennem visdommen
fra forfædrene
En mægtig vision vil være Danmarks
i al evighed
Danmark vær glorværdigt
Vi er stolt af dig

Poul Holmskov Schlüter, Junior
Marienborg 2 eller 3, 2. juni 2021 (jeg kan ikke huske hvad nummer)

Det skete i de dage, ved Folketingsvalget i 1990, at jeg fandt min skæbne, og det gik op for mig, at jeg ikke blot var en helt almindelig, dansk dreng. Min højtelskede Fader var jo taget på Arbejde hver dag, og jeg vidste godt, at han var i fjernsynet en gang imellem. Men jeg tænkte ikke så meget over det. Der var jo, til os alle, 12 retter mad hver lørdag med masser af god vin, efterfulgt af cognac og en god cigar. Det havde jeg været vant til, siden jeg var 7-8 år. Selvom jeg ikke længere kunne løbe så hurtigt på fodboldbanen om søndagen, var det sådan livet var. Og jeg var bare en af gutterne, der stod ved fodboldbanen med klaphat og heppede på KB, når landsholdet ikke var hjemme.

Men der ved valget var det alligeveller som om livet kom op i en højere dimension. Mens jeg sov, viste min højtelskede Fader sig for mig i et strålende syn på en fødselsdagslagkage og sagde: ”Du vil udrette store ting. Du er min søn. Du er Danmarks næste STATSMINSTER. Når jeg en dag drager mit sidste suk, vil du træde ind i Danmarkshistorien.”

Jeg har kendt min bestemmelse siden de dage, hvor en socialistisk magtovertagelse truede befolkningen, og min højtelskede Fader intenst koordinerede med Den Kongelige Livgarde om hvordan Dronningen og hendes familie skulle evakueres, hvis Svend Afgang, Mogens Lykkefup og Poul Nykup pludselig mødte op og sagde, at nu var de parate til at danne regering. Så ville min højtelskede Fader give dem en lektion, som han havde lært i KU´s børneafdeling inden 2. verdenskrig. Noget med kanonslag, jeg har aldrig helt forstået metoden bag.

Til alt held blev det aldrig nødvendigt at sende kongefamilien ud af landet. Det viste sig, at til trods for, at befolkningen ønskede Svend Afgang som statsminister, var der blandt partierne et flertal, som ønskede min højtelskede Fader som STATSMINISTER. Og det var det, der betød noget. Ikke et udtryk for brutal magt, men blot et udtryk for nødvendige beslutninger, der skulle tages. Det ville være bedst for Danmark.
Dette var blot et lille skridt for menneskeheden. Men et stort skridt for mig. Det var her, jeg lærte mit udgangspunkt – og en stor opmuntring, da højesteretsdommeren fra den unævnelige, jyske stationsby dukkede op med sin rapport. Jeg vidste, at mit kald var sendt som en due.

Danmark leve! I øvrigt mener jeg, at Hornslet bør ødelægges.

Niels Østergaard

Veganer

Jeg er veganer og erkender det
Ved ikke lige hvad der ellers skal til
For at holde mig sund fra top til tå
Være ærlig om min mad som en af de få

Vand er jo vegansk og vin lige sådan
Øl skal også til for at man
Kan sikre at bukserne ikke glider ned
Og som veganer er der meget andet man ved

For eksempel er det med en bøf med løg
Ikke bare lige er en dårlig spøj
For vi skal have gødning til at dyrke den jord
Der sikrer os den bedste føde på vort bord

Derfor er jeg cirka 80 % veganer
Hører ikke til dem der sådan bare maner
Den virkelige virkelighed helt til jords
Så derfor sætter jeg mig oftest til bords

Med dampende kartofler og broccoli
Spidskål og rødbeder der er syltet i
Lagermanns brune eddike og en skefuld sukker
Dertil bøf med løg mens jeg lige så stille slukker

Tørsten med passende mængder rød druesaft
Resveratrol og antidioxanter har altid haft
God effekt på både sind, sjæl og krop
Af den slags vitaminer får man nok aldrig nok

Og husk at i livet gælder langmodighed
Principrytteri rider man ikke langt med
Spis og drik til glæde for sind, sjæl og krop
Og 80 % veganer er for mig godt nok

Opera

Der hvor ryggen bliver fræk
Er min kone sprunget læk
Ikke kun et lille kvæk
Næh-nej - et voldsomt brag
Der spreder gråd og skræk

Det sker faktisk ret så tit
Forsøger man at holde så trit
bliver man blæst af vejen
Kan føles ret så skidt

Ildelugtende gasser driver
Edderkopper sidder og piber
Før de døde falder ned
Og gasserne lystigt driver

Videre ind i gåsedun
Der skulle sikre en behagelig lun
Søvn - de ret forstøver
Ligger som en behagelig brun

Klump i betrækkets ene hjørne
Mens fruen vedbliver at tørne
Gasser ud - tænker stille
Hvor den kvinde dog kan hørme

Det er tarmens opera
Nedre-halsens klare svar
På den ret, enhver jo har
Til at give lyd
Øvre-halsen er dog mindre klar

Til at give sangen duft
Så enhver med sund fornuft
Ret kan konkludere
Der fik fruen sandelig luft!

ANMELDELSER

- her følger en række anmeldelser...

Lars Høgh måtte desværre opgive kampen mod kræften den 8. december 2021. Jeg har ikke kunnet nå at læse hans bog "Der er antal på alt", men her er der et link til en anmeldelse af bogen.

Æret være Lars Høgh´s minde.

Anmeldelse af ’ Naturens Væld’ skrevet af Nete Krøll
Af Sean Ryan Bjerremand

Når man ser en forside med noget så sjældent som tre grantræer klædt i sne, en himmel uden skyer og teksten ”Naturens væld”, giver det en følelse af ro. Og en følelse af, at den her digtsamling vil kaste en fin stemning af sig. Den her digtsamling skal her ikke ses som noget, man skal jappe igennem på en times tid – selvom man godt kunne. Den er en bog, der giver anledning til ro og refleksion.

Nete Krøll har præsteret en fin bog med smukke tekster. Tak til Nete Krøll for at præstere noget så sjældent som at trække tiden ud af samfundets ræs og for i al sin uprætensiøsitet at være et smukt monument om den natur, vi ikke mindst i disse år skal passe godt på. Samt kan lære meget af.

Vi, der kender Nete, ved at hun ikke er god til at fremføre sine tekster på en scene – men til gengæld er hun fantastisk til at skrive. Denne bog er absolut anbefalelsesværdig.

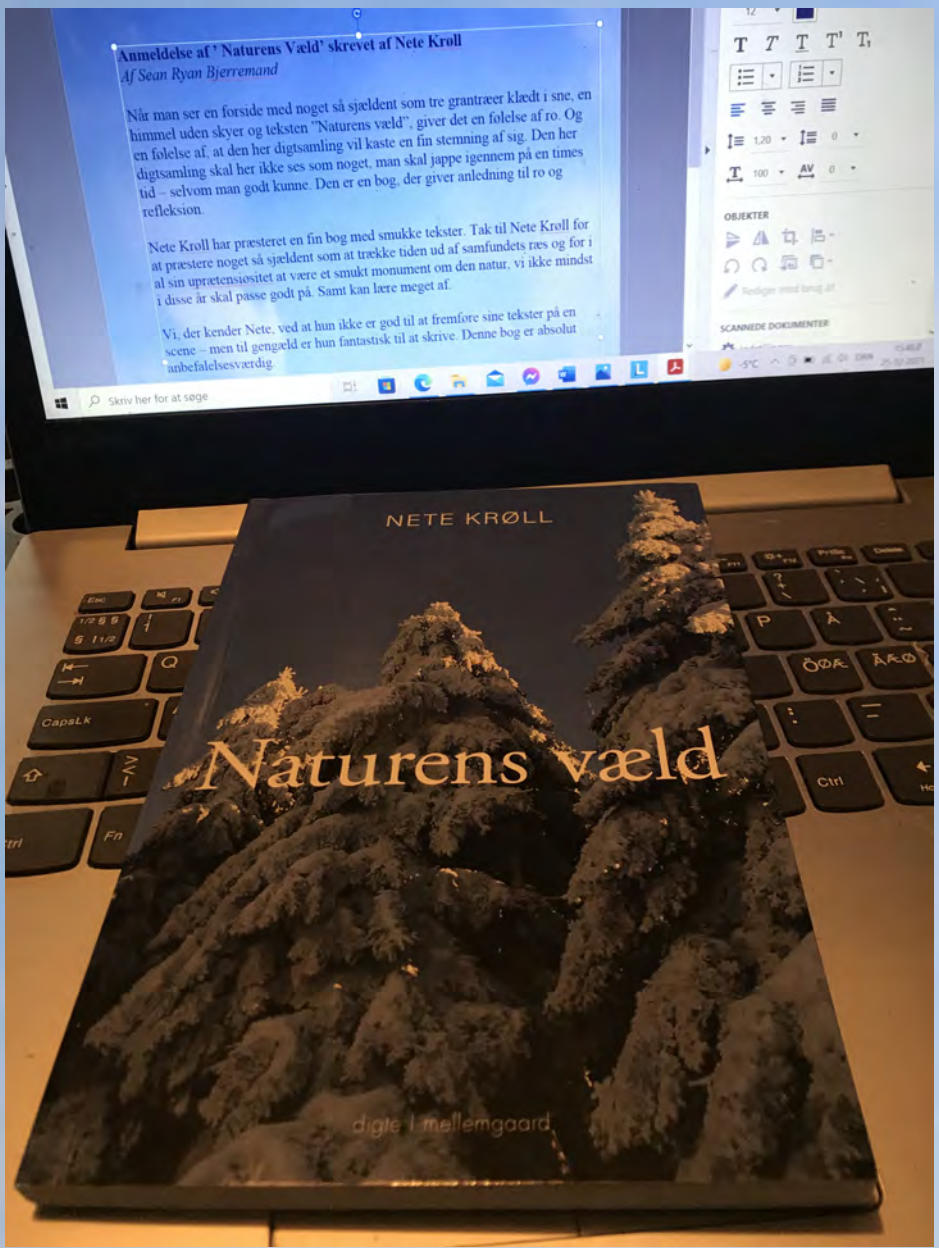
’ lad ordet glimte
af en trækrones top ved skovens glans

intet som himlens uendelige skønhed gør natten
smuk

lad lyset være
min følgesvend når himlen skinner

lad smagen af grankogler gribe julens stunder’

være et skue’
Nete Krøll: ’Naturens Væld’, Mellemgaard 2021. ISBN 978-87-7237-726-1

Anmeldelse af ' Naturens Væld' skrevet af Nete Krøll
Af Sean Ryan Bjerremand
Når man ser en forside med noget så sjældent som tre grantræer klædt i sne, en himmel uden skyer og teksten "Naturens væld", giver det en følelse af ro. Og en følelse af, at den her digtsamling vil kaste en fin stemning af sig. Den her digtsamling skal her ikke ses som noget, man skal jappe igennem på en times tid – selvom man godt kunne. Den er en bog, der giver anledning til ro og refleksion.
Nete Krøll har præsteret en fin bog med smukke tekster. Tak til Nete Krøll for at præstere noget så sjældent som at trække tiden ud af samfundets ræs og for i al sin uprætensiøsitet at være et smukt monument om den natur, vi ikke mindst i disse år skal passe godt på. Samt kan lære meget af.
Vi, der kender Nete, ved at hun ikke er god til at fremføre sine tekster på en scene – men til gengæld er hun fantastisk til at skrive. Denne bog er absolut anbefalelsesværdig.
Skriv her for at søge
OBJEKTER
SCANNEDE DOKUMENTER
NETE KRØLL
Naturens væld
digte i mellemgaard

Anmeldelse af Mohammed Ayoubs "Jeg bliver kun dansk hvis jeg griber ordet":

Efter en hyggelig eftermiddag på Byens Forlag i København aftalte Mohammed Ayoub og jeg at han ville sende en anmeldelse af sin digtsamling, når der var nogle klar. To gamle Århus-drenge må jo støtte hinanden, og jeg kunne ikke nå at læse digtsamlingen inden udgivelsen af Orbit Soul. Denne anmeldelse er skrevet på Instagram-profilen "amaliesbogreol" og kan ses i sin originalversion her

Det er meget sjældent, at jeg får stukket en digtsamling i hånden, hvor forfatteren er mig ukendt, men ordene alligevel viser sig at være knivskarpe. Mohammad Ayoub har skrevet en digtsamling om livet mellem to kulturer, mellem Danmark og Libanon, der rammer de helt store følelser og de små detaljer. Det er alt fra “BEKENDELSER FRA SATANS SØN” til “BOLLER I KARRY” og “BJÆLDEKLANG”. Hadet til den fraværende far og kærligheden til den depressive mor fungerer som en mørk motor gennem digtsamlingen, og mørket kulminerer i det affektive digt “BOMBNING I BEIRUT”, hvor læseren tages med til et mareridt i Libanons hovedstad.

Men det er ikke kun konfrontationen med krig, der får læseren til at krympe sig sammen. Den underlæggende racisme, der skrives frem i mødet med vikarer, venner og servitricer, indrammer identitetssammenstødet i en ung mand: For hvad gør man, hvis man er født muslim, men ikke længere “besudler et bedetæppe”? Hvis sprogbarrieren findes i samtalen med ens mor, men man ikke kan få et job, fordi ansøgningen er underskrevet “Mohammed”? Hvad gør man når “et lille skridt for mennesket” er “et kæmpe for en perker”?

Niels Østergaard: ”Heading for the final destination”
Anmeldt af Sean Ryan Bjerremand

Orbit Souls grand old man, Niels Østergaard, har siden starten i 2018 været den mest sikre deltager på listen over bidragsydere i Orbit Soul og den mest loyale støtte. Han er på vej med en ny digtsamling, ”Heading for the final destination”. Den er skrevet i sorgarbejdet over tabet af hans søster, Jane, der døde for omkring 20 år siden og efterlod sin bror og sin familie i en enorm sorg med masser af bearbejdning som resultat.

Digtsamlingen er på sin egen måde meget religiøs – uden at kunne sættes i bås som det ene eller det andet. Niels håber, at mange uanset religiøs baggrund kan få glæde af digtene, og det må jeg sige ”amen” til. Jeg respekterer og værdsætter den anstrengelse, der er blevet lagt i at lave et stykke kunst, der med delvis anvendelse af fiktion fokuserer på processen i at hele sig selv og komme ud på den anden side med sin søster som mental bagage i livet. Alle håndterer sådan en proces på hver sin måde - og det er helt okay.
Jeg ved, at Niels Østergaard inderst inde drømmer om at filmatisere digtsamlingen, og hvis det lykkes, skal jeg se den, for den er bare god!

I indledningen ses en refleksion over de strukturer, der uvilkårligt skabes og begrænses af religiøse trosretninger. ”Why not?” er det gennemgående spørgsmål i digtet med samme titel, der har undertitlen ”a way of understanding”. Hvad hvis englene fra de forskellige religioner byggede bro henover forskellige opfattelser ? Hvad hvis Gud var af hunkøn og sort ? Hvad hvis keruberne sang sange om livsglæde og fløj rundt og lavede sjov ? Hvis nu nogle

engle var klædt i orange ? Ja, så ville vi bedre forstå hvordan menneskers forskelligheder giver visdom og forståelse og skaber fred. Sætningen ”why not – that´s hot” går igen. Jeg må bare sige: “That´s hot.” Herefter ses en kærlighedserklæring til naturen og græsset, der hvert sekund skifter kulør, og hvor vinden hvisker om de elskendes fællesskab. Himmelen reder sit hår og smiler ved udsigten til en ny, smuk dag, men smilet stivner også ved synet af hadet på jorden. Men så kommer alvoren og tiden før dødsfaldet i digtet ”Dark sound”. Lyden er som torden, og den kommer under fødderne.
“*The rush impresses*
So powerful it sweeps
All of me”
Netop efter dette løber livet ud for søsteren. Digtet har den ambivalente title ”Delightful lightness” – med undertitlen ”a temporary condition”. Sorgen føles uvirkelig - og giver en diffus følelse af selv at være død.
“Why do you go, please stay and listen
Tell me you see me, don’t pass me by
Have I really passed away now
Is it a dream?
– Please tell me why”

Efter søsterens død kommer hun på besøg som en engel, der fortæller om hendes følelserfor at være død. Men hun siger også farvel. ” Tell my family It’s my last time here Then she flew into the distance Into eternity” Digtet “Corona” viser lyset fra en smuk, smuk stjerne langt på aftenhimmelen – og en følelse af dialog med denne stjerne, som siger

See my corona

And the beauty I may show you as you face me just

now

My corona

Counts all the beauty I have ever found

A veil of mist, the sign to leave, you see

Slowly moves apart your living world and me

Jane er nu kommet til "The second heaven – the grey level". En budbringer fortæller, at alt er gråt og trist, selv træerne og bladene. Og han fortæller: *"Now forget what I told as it will not have any value for you*

And just rely on this point, as it's a concentrate of what is true

The message is that everything includes a plan, a destiny

That may conflict your plans of life, confine your aims or what may be

Your destiny of life on earth

Was decided when your mother gave birth"

Den spirende afklaring vises igen i digtet "Snowblind", hvor Niels diskuterer med sig selv om det fysiske liv og det, der kommer – måske endda evigheden. Han blændes af lyset og kan ikke se, lyset føles som en hvirvelvind inden i ham. Men han finder en erkendelse af, at han har fundet sig selv i "a state of life". Fundet ud af, at nøgleordet for ham nu er "kærlighed." Og at hans liv er ham selv. "My life is me."

I digtet ” My favourite “, der har undertitlen “A story from the fifth heaven” virker det til at være en refleksion over samfundet, hvor det mest ærlige er at stå i kø og holde den – men hvor der også er uærlige mennesker og tyve imellem. Men han bliver forelsket – møder en pige, der minder ham om det, han længes efter. Og konklusionen kommer i de afsluttende vers. Nu er nøgleordet ”truth” – altså sandhed.

Keep the row please

Keep the row please

It’s the truth, I feel

Never felt so free

This lame world of yours

Leave it behind me”

Til slut når denne dannelsesrejse til den sjette og den syvende himmel. I digtet ”Hall of mirrors” ser han et smukt, klart lys, der skinner smukt og skaber regnbuefarver. Han ser ind i spejlene og ser ét nøgleord ad gangen.
Respekt….tålmodighed….kærlighed…..sandhed….. efter hvert ord siger han: ”Watchword one (eller two, three eller four, red.), beauty of life it shines into my eyes.”

Ærkeenglen viser paradiset efter at være kommet til den syvende Himmel:

Just keep calm, there is nothing to worry about

And when you pray, he will be with you

Wherever you are, whatever you do

The creator, he's real and true

He fills your mind with love with his gentle song

Og i digtet "Grass" ses en reprise af indledningen – ja, faktisk en gentagelse. Om det er med vilje eller en smutter ved jeg ikke, men det er lige meget, for vi er tilbage ved udgangspunkt og kan se resultatet af en lang, mental dannelsesrejse. Så kan man godt læse digtet igen.

The grass is green and soft

The scent saturates senses

So soft in the palm

And every second changes

Colour and bends another

Way, awaiting

Next action of the wind

Sensing any movement

Silently whispering

Lovers mutual attachment

Efter en lang rejse af oplevelser slutter digtsamlingen med et digt, hvor Niels sidder ved sine trommer og så sker der noget:

I saw my late sister dancing

On a cloud in the sky

The sky was bright and blue

Just as blue as her eyes

She was dressed so light and white

An angel in the sky

Hoovering so light in the air

Jeg ved som sagt, at Niels Østergaard drømmer om at lave en filmatisering af denne digtsamling. Det ville blive en god film, for ærligt talt: Uanset, hvad man tror på, er den et brag af digte, der giver stof til eftertanke og samtidig er et studie i menneskelig sorgbearbejdelse. Som et eksempel i, hvordan man gør det som troende medlem af Folkekirken. Desværre fik en henvendelse til Peter Aalbæk Jensen ikke det ønskede resultat, da denne type film ifølge Mr. Zentropa ikke rigtigt har et marked. Det gennemgående indtryk er dog, at Niels Østergaard har leveret en kreativ magtdemonstration på baggrund af en utroligt dyb sorg og arbejdet med at bearbejde den.

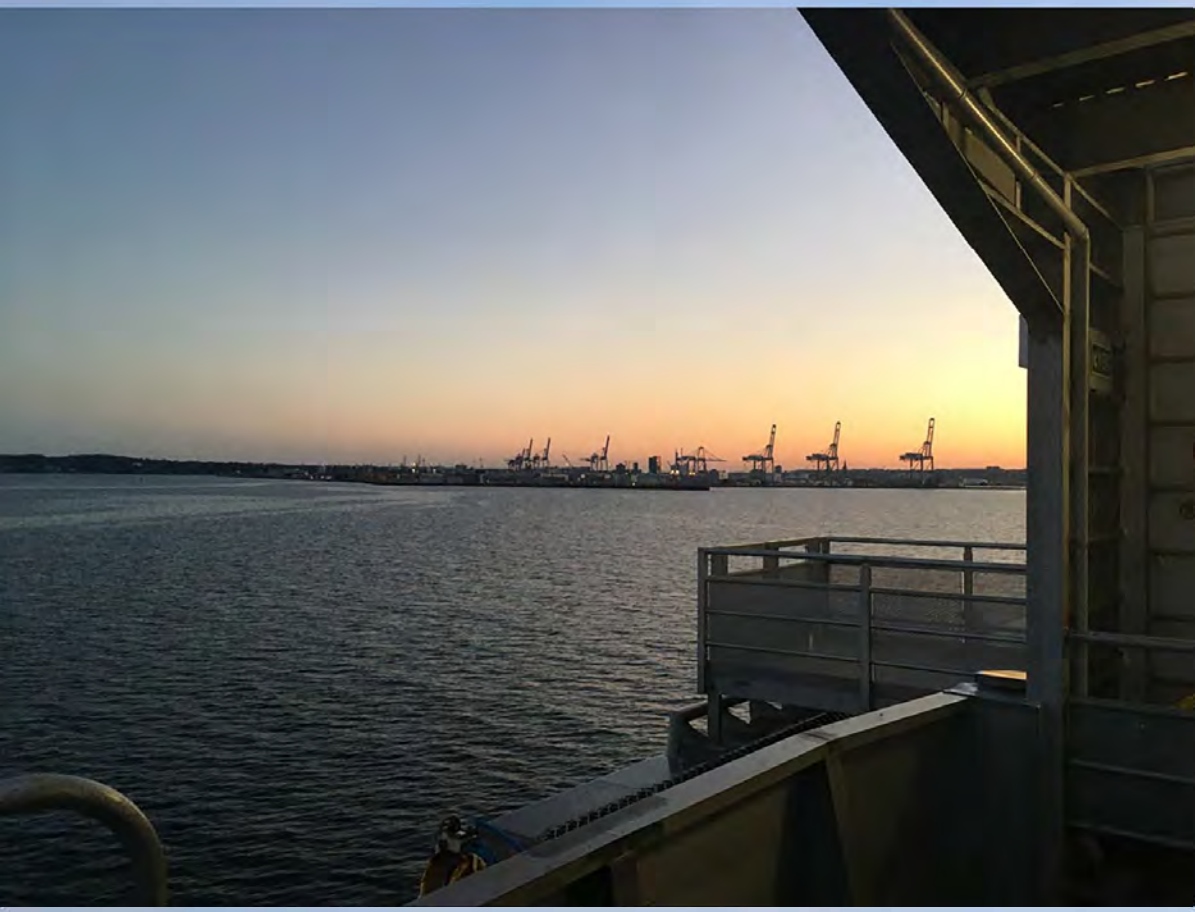
Orbit Soul giver Niels Østergaard et 11-tal på den gamle 13-skala - det er den eneste skala, vi kan finde ud af at bruge.

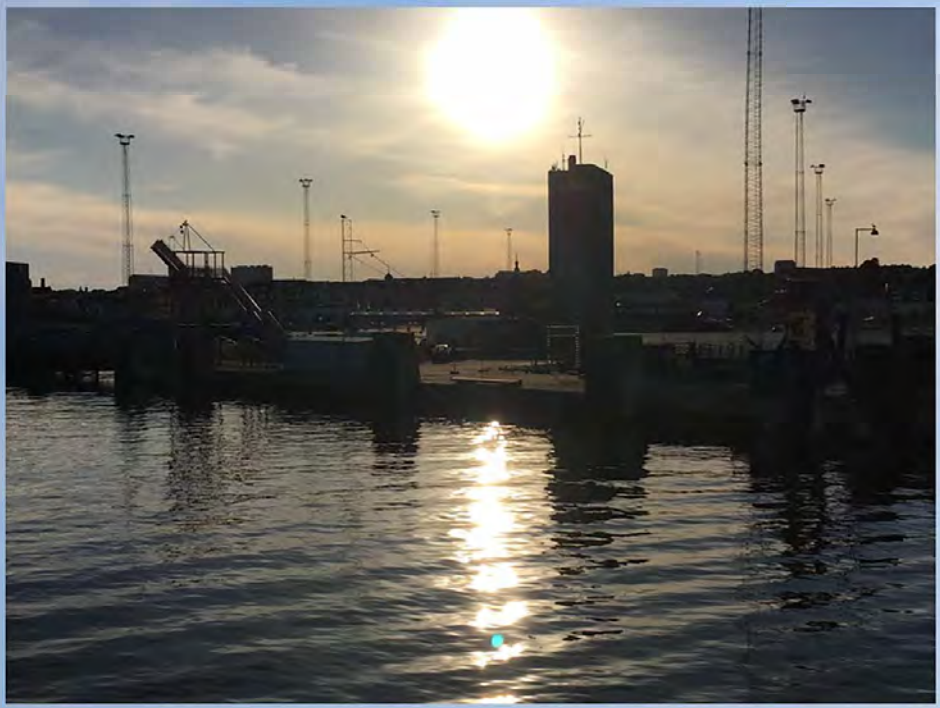

Jopie von Horn

Gamle PER MADSEN

gamle PER MADSEN
har købt en ny hund der er
billig at holde

en sjov robothund
fra Japan som aldrig be´r
om mad eller vand

og hvis man har travlt
skal den heller ikke ud
venter pænt hjemme

men hvorfor skal man
ha´så´n en kedelig hund ?
kun en robothund ?

jo - det er fordi
den passer på sin herre
og stopper tyve

hvis nogen slår ham
springer hunden li´på dem
og bider og gø´r

det synes Per var smart
det var spændende teknik
helt nyt i Danmark

men den ku´også
være kælen og logre
og se nuttet ud

han kaldte den SNUS
den blev passet og plejet -
hans elskede ven

men hvis andre kom
for at klappe lille SNUS
var den ikke sød

den var jo kodet
til kun at beskytte ham
den sku´passe på

en dag gik det galt
selv om PER havde lært den
ikke at bide

han havde nemlig
aldrig lært hvordan man sku´
programmere den

så alt hvad han sa´
blev aldrig registreret
SNUS bed en dame

politiet kom
stak en skruetrækker ned
i robottens hals

de triste rester
af SNUS blev brutalt kylet
i en container

PER fik aldrig købt
sig en ny robot men han
savned´ evigt SNUS

SKÅL FOR JORDEN!

SKÅL FOR JORDEN! Den har fødselsdag i dag - men den er så gammel, at den ikke selv kan huske, hvor gammel den er.
Den kom selv til verden under THE BIG BANG, hvilket forårsagede en mindre høreskade, den har døjet med hele sit lange liv.
Og nu, hvor den er så gammel, kniber det med hukommelsen. Den husker dog, at den gennem årene har haft en masse istider, der ændrede livet for dyr og mennesker i en sådan grad, at det fik drastiske følger. Mange dyr uddøde, mens de mennesker, der overlevede til gengæld overlevede på forunderlig vis.
JORDEN tænkte tilbage på den tid, hvor de var primitive huleboere, skød dyr med bue og pil og frem til NU, hvor alt er så avanceret, at dens lille jordhjerne ikke rigtigt kan følge med i alt, hvad der foregår - og ikke mindst hvad det vil føre til på sigt.
Hvad laver f. eks. alle de robotter, der skal ligne mennesker - men ikke er det - og sikkert aldrig bliver det ? Skal JORDEN styres af kunstigt naturløst liv ?
Men alligevel, TILLYKKE JORDEN!
Endnu en gang!
Måske for aller aller sidste gang!
TILLYKKE!

Helle Lenschow

Skriver

Jeg skriver lige ud ad landevejen
I bussen
På papir.

Der er ikke så meget snobberi her.

Mandag

Det er mandag morgen
Jeg lader drømmene løfte mig op
Og ud gennem samfundsporten
Hvor strømmen af medmennesker river mig med.

De ser mig i
Den søvnig hverdag
De gentagende regler
Tilrettede tilpasningsrutiner
Pillenæsekøen på motorvejen
Men uden at se mig

For jeg er altid hos dig.

Birthe Aela Faarvang

Da kong Neptun fik nok

Og månen, den fulder sig nu kun ved særlige lejligheder, men aldrig mere end den kan stå på egne ben. ”Du,” snøvlede månen, mens den klamrede sig til pinsesolen, ”tror du ikke det ville gøre godt med en dukkert?”
”En dukkert,” jamrede pinsesolen, ”hvordan komme du på den tanke. Jeg har så ondt i min Corona, at det eneste jeg trænger til, er et fodbad, og en hel sommers søvn.”
”Sludder med dig,” fortsatte månen, og tog sig til hovedet, ”det eneste vi to trænger til er en dukkert, en ordentlig tidevandsdukkert, så vi kan få kølet krop og sjæl.”
Tidevandet, der var på vej i seng, blev så chokeret, da det hørte de to drukkenboltes samtale, at det slog en kolbøtte, og ramte et stakkels isbjerg i hovedet, der måtte dukke sig for ikke at gå midt over.
Kong Neptun, der lige var hjemkommet fra den værste døbekongres i sit liv, og som kun tænkte på fred, blev så rasende over at høre på de to fjolser, at han greb treforken og for op som et lyn, bad dem holde kaje, for ellers ville de få med ham at bestille.
”Gode ord igen deres kongelige undervands højhed,” snøvlede månen, ”det var på ikke måde vores mening at genere Dem, jeg trænger bare så forfærdelig til en dukkert
”Hold kaje!” råbte kongen,” og se så at forføje jer, så andre folk kan få ro til at sove og tænke.”
”Skal ske hr. konge, skal ske hr konge,” snøvlede og jamrede de i kor. Og sådan blev det. Der gik næsten et år før pinsesolen igen fik lyst til at danse.

Kvindeliv

En sommerdag i september
På en café på et torv i en købstad ved en fjord
venindesnak
De tunge og de lette emner tages op
bearbejdes
trykket på sjæl og legeme blødes op
Solen smiler
endnu en dag, en livsfortælling om kvindemod og styrke

Michael Nerup Rieck

Havnen

Havnen lyser bølgerne ind
døber sig selv til tonerne
af en misforstået symfoni
af tågehorn

Vesterbro

I himmelvindue
i fjernhed
fra det uudtrættelige jammerliv
sidder en lille depression
og råber Gud midt imod

Enkerne

I Nordvest
hvor døden smages i luften
rippes der for liv

Snart er der sort røg
fra krematoriet

Skarnkassen flyder over
med visne roser
Den brutale glemthed hænger i træerne
Kragerne flyver i sort

Nete Krøll

stjerneklar nat
blot sjælen hænger på min sjæl
hvisker den poesi

kroppen er varm men
alderdom lister sig på
dellerne vokser

hvis dit blik var en
efterårsregn lod jeg
din afsked sive bort

Sean Ryan Bjerremand

Peter fra L´Easy

Peter fra L´Easy
er damernes bedste ven
han monterer og couterer
og det volder ingen kvaler
mens svigermor voterer
og siger tommel op
igen og igen

For Peter fra L´Easy
er en mand der ved hvad han vil
og vil hvad han ved
tingene foregår sandelig ikke i still
når han har fået værktøjet
på gled

For Peter fra L´Easy er gift
med direktørens datter
og han kommer rundt på sin hvide hest
og spreder glæde og latter

Prinsen fra L´Easy
er 28 år og derfor
er ÅOP 28 procent
hæderskronen til damernes ven
der giver den hele armen
igen og igen

HKH har fået prinsessen og det halve kongerige
og er Dronningens vej til Nirvana
når hun op fra middelmådigheden
skal stige

Ingen snak om hot eller not!

Amen, Nameste, Salam Eleykum
stor highfive til Peter fra L´Easy
manden der bliver Prinsgemal
og begraves i en lille landsbykirke
når L´Easy er gået bankerot

Drømmen om morfar

Her er så stille nu. Solen står lavt over Århus, og jeg ligger i min seng. Lige inden mine øjne lukker i, kommer der pludselig en engel. Han præsenterer sig selv som David, og siger til mig, at jeg skal komme med, så han kan vise mig noget, jeg har tænkt meget på siden min morfars død.
Og vi tager afsted, og pludselig står jeg midt i en by, hvor alt er anderledes. Vi er havnet i året 1951 i Rønde. Englen siger, at vi skal gå ind i lejligheden ovre ved Engelsk Beklædningsmagasin og op ad trappen, for så vil han vise mig min morfars hjem. Pibelugten har ikke forladt rummet, men piben hænger igen på væggen efter festen.
Min morfar kommer ind og giver mig hånden. I Røndes borgerskab i 1951 giver man nemlig ikke knus, men kun hånden. Og han siger til mig, at siden jeg nu har rejst så mange år for at møde ham, så synes han, at han vil vise mig sit brev til min mormor, der bor nede på Følle Strandgård sammen med sine forældre. De er kærester, men de siger det ikke så højt, selvom de fleste ved det. I 1951 er der nemlig visse former, som skal respekteres.
"Jeg haaber saa meget, at du vil med ud til mit Udkikspunkt, paa Bakkerne, hvor jeg tager ud og ser Solen staa op. Naturen ligner os paa en Prik. Smuk og frodig frembringer den nye Frugter, som dukker op på Nethinden, naar den skruer op for Lyset og slanger sig langs Aaløbene.
Jeg haaber, at du vil med. Jeg haaber, at vi kan forene vore Verdener paa Bakken hvor Udsigten leder til Atlantis langt fra Havets Overflade og helt til Stjernerne endnu længere væk end Maanen - en Rejse, der aldrig vil høre op.
Jeg drømmer om at sidde der med dig, mens Solen staar op over Kalø Vig."

David lægger sin hånd på min skulder, og vi går ned gennem bakkelandskabet og ender nede ved Kalø Vig, hvor et orkester af usynlige strygere og blæsere og strengeinstrumenter spiller et akkompagnement til digteren, der læser sit værk, så det genlyder over hele området.

"Du var min helt og mit forbillede - jeg vidste det egentlig hele tiden. Og

pludselig var du væk - sovet ind i den nådige død. Men aldrig havde naturen været så smuk, og du var nu tilbage i den natur, som du elskede så højt.

Nej - aldrig har naturen været så smuk som nu.

Du vil altid være i naturen. Altid.

Det er her, du er nu, morfar.

I naturen.

Under himmelen.

For altid."

Og landskabet ved Kalø Vig genlyder af de smukke, dybe toner.

Igen.

Igen.

Og igen.

CENSORED

Af hensyn til redaktørens svigermor er dette digt blevet bortcensureret!!!!

Johnny Frederiksen

skovens areal udklækker børn
de fuldvoksne grantræer
hilser køn velkommen
horisonten etablerer et fælleskab
den tavse vind, det
ophøjet grønne
de enfoldige fugle
cirkulerer bag skyernes midte
solsikkens rygsøjle
bevæger sig inspicerende
i munden de tørrede abrikoser
smagen af vaginal tørhed
øjnene, vågner op
til nattens glemsel
sengetøjets struktur
de bløde organer
lyden af tapetets vokaler
vinduerne forlænger sine arme
de imiterede sprækker, den
nyfalden sne
det blålige lys
der tales om en nødvendighed
horisontens membran
hvisker dit navn
tidevandets opvågning
dit blik
det usagte sprog
nøgne træer erindrer
de legende børn
bagved din pandes syntaks
fremsiges nutiden
de udstrakte torne, det
grålige sand
i dine øjne ses en forandring
forsigtigt betræder du
brostenenes åndedrag
den altomfavnende himmel
skriger dit navn
du bevæger dig horisontalt
dine hænders rytmik, dit
hjerteslag
du husker din barndom
saltvandet i dine øjne
sødmen i din mund
det nyslåede græs, den
asociale vind
den nøgne hud
de sociale eksperimenter
som midaldrende anser
du fortiden som abstrakt
den lille fugls vinger
søger mod udkanten af skoven
fugleperspektivet beskuer
savnet til din mor
hendes bløde hænder
de blå øjne
den lilla kjole
de udtrådte sko
hendes hunds ånde
de tætbevoksede øjenbryn
sangen i hendes brystkasse
nætterne, hvor I slog
hinanden på kinderne
blodet der talte om
forgængeligheden

Mikkel Grøn

Hjerter er trumf

Når jeg går alene
ser jeg hvor små vi er
der er flere stjerner
end sandkorn på alle verdens strande
og selv en mariehøne kan se
stjernerne blinke for os
jo er grøn
europas latter sitrers klitten er
duerne imellem gode
soloer for underer
er der vel stadigt
et himmelråbende spørgsmål
på påfuglens fjer er der stille
flere flyruter for forelskede folk
svæver vi på en lyserød skyggerne
er der vand i hanens gurglen
må svaret være
vi letter mod mars
men hvor er den pige
jeg så den 4/2 ca kl 17,20
snurre et kys med læber
i vinden rundt i grønne tunge
jeg har halvtreds øre
der lytter når de falder
til jordens indre vulkans
osende røgklare skygger
herfra kan vi se os omkring himlen
rundt hjørnet
Danmark er en stor landsby
men du er her præcis her nu
du stråler igen
smuk imellem fasanfjer
siger du et pip om mellemrummet er
indre roser og læbekys

til en fest i fremtiden
skruet ind i mellemtiden
står du bare der
med en metal fallos
selv dine erindringer eller fremtidsminder
husker at vinden og bølger er
et skib af fjer hen over himmelen
hvor regn er det eneste tromme
af våd nedbør på mine smilehuller
for i nat regner det med bogstaver
fra Gud og hvermand
selv er jeg bare
en seer der skimter
ud i luftens chips dip
hvor jeg ikke ved hvorfor det knaser
det eneste svar må være rusken imellem et bjæf

Sean Ryan Bjerremand

Bonusmateriale

Niels Østergaard læser op på Godsbanen

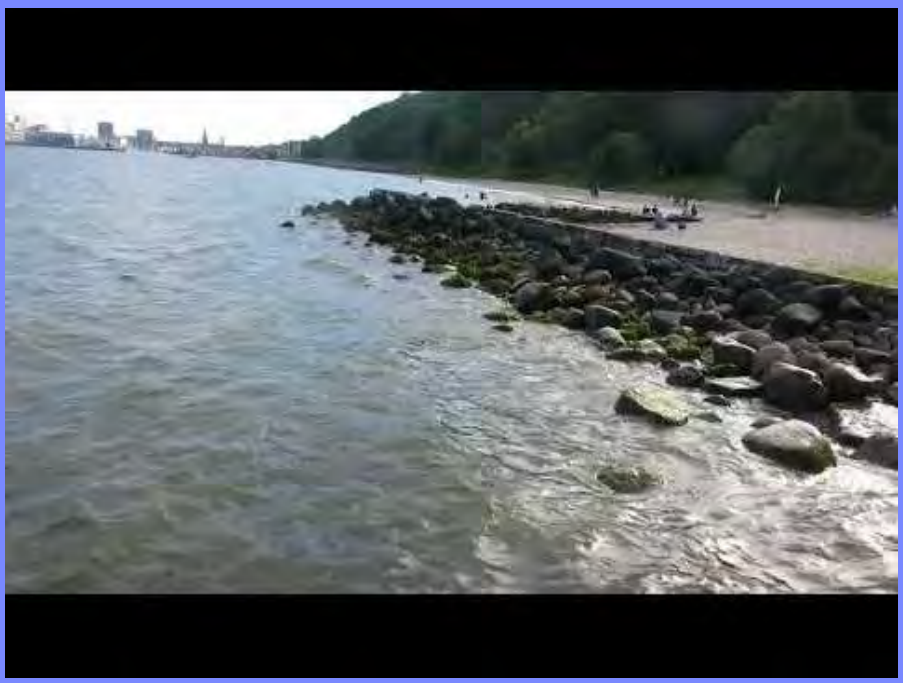
Majbritt Hjelmsbo læser op på Godsbanen

Majbritt Hjelmsbo læser på Godsbanen

Anne-Dorthe Rohde læser op på Godsbanen

4 minutters stilhed i Århus

That´s all, folks - will somebody please go strike the bell

We hope you´ve had a swell time...everybody here says ´aye´.....

Goodbye.